

מ"ת (באר שבע) 19337-02-17 - מדינת ישראל נ' ראובן דוויט (עציר) - בעצמו

מ"ת (באר-שבע) 19337-02-17 - מדינת ישראל נ' ראובן דוויט - בעצמושלום באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 19337-02-17
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מורן אברג'ל-מויאל
נגד
ראובן דוויט (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד רן אבינועם
בית משפט השלום בבאר-שבע
[09.03.2017]
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וכעולה מעובדות כתב האישום המשיב נתפס סמוך לאחד הקיוסקים בעיר באר שבע כשהוא מחזיק על גופו שתי אצבעות חשיש ו-3 סיגריות מגולגלות במשקל 36.4 גרם נטו וסכום של 1,620 ₪. בחיפוש שנערך בביתו נתפסו סמים במקומות שונים, כך למשל חשיש במשקל 132 גרם מחולק ל-10 יחידות וסם מסוג קנאבוס במשקל 0.842 מחולק לשתי יחידות. בהחלטה מיום 16.2.2017 עמדתי על כך שעילת המעצר בעניינו של המשיב הינה מוגברת בהינתן אופן החזקת הסמים, חלוקתם, העובדה שנתפסו משקלים בביתו של המשיב והוא לא ידע לתת הסבר מניח להימצא המשקלים, לרבות עברו הפלילי המכביד הכולל אמנם הרשעה אחת משנת 2009 אולם זו בארבע עבירות של סחר בסמים, בגין נגזרו עליו 20 חודשי מאסר בפועל. לאור טיעוני ב"כ הצדדים ומשנתתי דעתי לטענות ב"כ המשיב לפיהן המשיב השתלב במעגל העבודה ולחלוף הזמן מאז שחרורו ממאסר ועד לביצוע העבירות נשוא כתב אישום דנן, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר תוך שייתן דעתו לעובדה שהמשיב עושה שימוש בסמים. תסקיר מעצר הוגש ביום 8.3.2017 וזה סוקר בקורותיו של המשיב, רקע בעבריינות, הערכת גורמי סיכון ולאחר שעמד על מאפייני אישיותו של המשיב והעריך רמת סיכון משמעותית להישנות עבירות דומות, לא בא בהמלצה לשחרור המשיב ממעצר חרף חלופת המעצר שהוצעה בפניו בדמות אחיו של המשיב ורעייתו ואחות נוספת. לאחר שעיינו בתסקיר, חזרה ועתרה ב"כ המבקשת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, תוך שעמדה על העבירות ונסיבות ביצוען ואילו ב"כ המשיב עתר לשחרורו.

ב"כ המשיב בטיעונו ירה לכל הכיוונים והחטיא את המטרה והרחק מאוד מהמטרה. במה דברים אמורים. ראשית, הפנייתו להחלטות קודמות שניתנו על ידי בעבירות סמים כאלה ואחרות היא חוזרת על עצמה, על עניין זה נתתי דעתי בהחלטה מיום 16.2.2017. אשר להחלטה בעניינו של אבו עדרה, מוטב היה שב"כ המשיב היה קורא את ההחלטה המקורית בה הוריתי על מעצרו של אבו עדרה באיזוק אלקטרוני ונימוקיה.

אשר להפניה להחלטת בית המשפט המחוזי שניתנה אתמול ע"י כב' השופטת שרה דברת, אשר דחתה ערר על החלטה לפיה הוריתי על שחרורו של נאשם בגידול וייצור סמים, גם כאן מוטב היה לעיין בהחלטה המקורית ולעמוד על הנסיבות שהובילו למתן החלטה זו ואשר הן רחוקות מאוד מהנסיבות מהמקרה שלפניי.

כך או אחרת, וכבר אמרתי בהחלטתי הקודמת כי הפניית ב"כ המשיב למקרים אחרים בהם מותב זה שחרר נאשמים בעבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית - היא הנותנת. דעתו של בית המשפט מעולם לא נעולה, גם לא בעבירות מסוג זה, וכל מקרה נבחן לגופו.

בעניינינו, המדובר במי שעבר עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, שנסיבותיהן מעידות על כך שסמים אלה היו לקראת הפצתם, ואם לא די בכך, מדובר במשיב אשר הורשע ב-4 עבירות של סחר בסמים בשנת 2009 ונדון ל-20 חודשי מאסר והוא חוזר ומבצע עבירות סמים חמורות.

לאמור יש להוסיף את התסקיר שהוגש בעניינו ולא זאת בלבד שאינו בא בהמלצה לשחרורו לחלופת המעצר אותה בחן שירות המבחן, אלא שתוכן התסקיר הינו שלילי וכאן המקום לעמוד על טענת ב"כ המשיב להפנותו לשירות המבחן על מנת שזה יבדוק התאמתו להליך טיפולי. נראה כי ב"כ המשיב עצם עינו בעת קריאת התסקיר, שכן שירות המבחן מפרט באופן בהיר וחד משמעי בניסיונות מהעבר לשלב את המשיב בהליך טיפולי, אולם זה לא השתלב והשירות העריך כי הוא מתקשה לשתף פעולה ולכן לא בא אז בהמלצה להמשך מעורבות בעניינו. עוד מפנה השירות לכך שכשנתיים טרם מעצרו ולאחר שחרורו של המשיב, הוא קיבל פרטי התקשרות טלפוניים עם מדריך ביחידה לטיפול בהתמכרויות על מנת להשתלב בטיפול, אולם לא עשה כן ולא פנה על מנת לבחון השתלבותו בטיפול ולא ידע להסביר את מצבו בשנתיים שחלפו או את הסיבות לאי פנייתו.

אם לא די באמור, מוסיף שירות המבחן בכל הנוגע לבחינת שילובו של המשיב בהליך טיפולי כי מדובר במי שלו מעורבות פלילית קודמת בתחום הסמים שבגינה ריצה עונש מאסר ומשך הזמן שחלף מאז שחרורו לא הוביל לשינוי משמעותי במצבו, שכן התייחסותו למצבו מבחינת צריכת הסמים אינה ברורה. מחד מתאר צריכת סמים רבת שנים ומאידך אינו מבטא תלות בסם, מי שהביא בפני השירות הצעות ואינו מתייחס ברצינות להצעות שהביא בפני השירות להשתלבות בתכנית טיפול, אלא כל שעשה הוא ניסיון "לשאת ולתת" ללא התייחסות למאפייניו או לקשיים בהתנהלותו.

אם לא די באמור, מוסיף השירות עוד כי המשיב לא אפשר לנטייתו לפריצת גבולות ושוליות במאפייני התנהגותו, כי שינה עמדתו לעיתים תכופות בכל הנוגע לתכנית טיפול וזאת מתוך ניסיון להתאים את ההצעה שהציע למה שהוא תופס כתכנית שתוכל לקדם את שחרורו ממעצר ותו לא.

עולה מהדברים האמורים כי שירות המבחן בחן גם בחן כל הנוגע והקשור להליך טיפולי של המשיב, אולם נוכח מניפולטיביות של המשיב, מאפייני אישיותו והעדר ביטוי אמיתי ביחס לתלותו בסם, לא מצא לבוא בהמלצה טיפולית כזו או אחרת. מכאן, שאין מקום לחזור לשירות המבחן ולבקש בחינת שילובו של המשיב בהליך טיפולי כשהדברים ברורים בתסקיר שהוגש.

אשר לחלופת המעצר, את זו לא מצאתי לבחון באופן ישיר, די לי בהתרשמות שירות המבחן ובעיקר כשמדובר בטיב העבירות המיוחסות למשיב, אשר ביחס אליהן כבר נפסק הכלל לפיו חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שנאשם בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית או סחר בסמים, בעיקר נוכח העובדה שעבירות אלו יכולות להתבצע גם כאשר הנאשם עצור בחלופת מעצר וגם כאשר חופש התנועה שלו מוגבל. על רקע העולה מהתסקיר והמיוחס למשיב, ספק בעיניי אם החלופה המוצעת אשר מיקומה בבית אחיו של המשיב הסמוך מאוד לבית הוריו של המשיב, שם נתפסו הסמים, תוכל להתמודד עם משיב שהינו מכור לסמים, כשברקע החשש הממשי כי המשיב ימשיך לבצע עבירות ממקום חלופת המעצר ותחת אפם של הערבים המוצעים, והדברים נכונים גם בהתייחס לאיזוק אלקטרוני.

ב"כ המשיב כאמור טען טענות רבות, אולם לא הביא ולו נימוק אחד להצדיק החרגת עניינו של המשיב מהכלל המורה למעצר עד תום ההליכים לאחר קביעתן של ראיות לכאוריות לביצוע עבירות סמים מסוג זה. סיכומם של דברים, בהינתן ראיות לכאורה מוצקות ובהינתן עילת מעצר בעצמה מוגברת ובהעדר חלופת מעצר לאיין ממסוכנות המשיב, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים במשפטו. ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ז, 09/03/2017 במעמד הנוכחים. שוש שטרית, שופטת בכירה